

СЕКЦІЯ 7.

УКРАЇНА ТА ЄС: НОВІ ФОРМАТИ СПІВПРАЦІ

УДК: 327

Ігнатюк Анна,
студентка третього курсу,
Таращанський технічний та економіко-правовий фаховий коледж,
м. Тараща, Україна

ФОРМАТИ СПІВПРАЦІ УКРАЇНА ТА ЄС В УМОВАХ ВІЙНИ

Україна – країна з багатою історією та культурою, яка вже більше десяти років співпрацює з Європейським Союзом. Ця співпраця надала Україні можливість рухатися до європейських стандартів та цінностей, а також сприяла розвитку економіки та політичної стабільності. Проте, з появою нових викликів та проблем, що стоять перед обома сторонами, на сьогоднішній день виникла потреба в нових форматах співпраці.

Одним з напрямків, які можуть допомогти Україні та ЄС побудувати більш ефективну та зручну співпрацю, є угода про зону вільної торгівлі. Ця угода не лише сприятиме розвитку економіки, а й забезпечить взаємну підтримку та захист інтересів обох сторін. Важливою складовою такої угоди є гармонізація стандартів та взаємне визнання сертифікатів, що значно спростить та збільшить обсяги торгівлі між Україною та країнами ЄС.

Ще одним важливим напрямком є співпраця в енергетичній сфері. Європейський Союз активно працює над використанням енергії зеленого типу, що вимагає створення нових технологій та розробки інноваційних рішень. Україна ж має значний потенціал у сфері відновлюваної енергетики, що дає можливість для спільної роботи в цьому напрямку. Така співпраця дозволить Україні

отримати нові технології та знання, а ЄС - забезпечити стабільний ринок для енергетичних продуктів України.

Крім того, Україна та ЄС можуть співпрацювати у сфері транспортної інфраструктури. Розвиток міжнародних транспортних маршрутів та модернізація доріг та залізниць дозволить полегшити пересування людей та товарів між країнами. Це знову ж таки сприятиме економічному розвитку та забезпечить стабільність в регіоні.

Важливим напрямком співпраці між Україною та ЄС є спільна боротьба з корупцією та реформування судової системи. Це допоможе забезпечити правову стабільність та захист прав та свобод громадян, що є основою для розвитку демократичної країни.

Окрім того, Україна та ЄС можуть співпрацювати у сфері науки та освіти. Спільні наукові проекти та обмін дослідниками та студентами дозволять забезпечити зростання наукового потенціалу України та підвищити якість освіти. Це в свою чергу створить нові можливості для розвитку інноваційного та знанням-орієнтованого суспільства.

Нові формати співпраці між Україною та ЄС можуть бути відкритими на різних рівнях, від політичних до культурних та освітніх. Важливо розвивати зв'язки між громадянами обох країн, забезпечувати обмін досвідом та знаннями, а також підтримувати взаємні ініціативи в сфері культури.

При цьому необхідно враховувати національні особливості кожної країни та шанувати їх. Україна має свою ідентичність та культуру, які потрібно підтримувати та розвивати, а ЄС – свою, яка також є надзвичайно важливою для європейського співтовариства.

Україна та ЄС мають спільну мету – забезпечити мир, стабільність та процвітання в регіоні. Нові формати співпраці, дозволять обом сторонам реалізувати свій потенціал та досягти спільних цілей. Тому важливо продовжувати розвивати співпрацю та шукати нові формати спільної діяльності.

Формати співпраці Україна – ЄС у воєнний час, звісно, великою мірою обумовлені потребами України. Так, спільні закупівлі зброї через Інститут підтримки миру (European Peace Facility) дозволяють країнам-членам Союзу координувати зусилля щодо забезпечення потреб Збройних Сил України на полі бою. Поєднання заходів щодо скасування мит для українських товарів, посилення спроможності

транспортних коридорів Україна-ЄС та лібералізація перевезень мають допомогти нам економічно.

Водночас «дороги солідарності» (Solidarity Lanes) для українських товарів – це й захід економічної безпеки, адже вони роблять український експорт принаймні частково незалежним від морського транспорту та «зернової ініціативи».

Окрім потреб української сторони, ініціативи підтримки з боку Союзу, їхній зміст та швидкість імплементації прямо відображають структуру й динаміку процесів інтеграції всередині ЄС. Складні політичні дебати супроводжують зовнішньополітичні й безпекові рішення, укладення яких потребує погодження всіх країн-членів.

Відбудова зруйнованої інфраструктури стане важливим компонентом відносин Україна-ЄС у найближчий час.

Статус кандидата – безумовно, ключовий політичний важіль, за допомогою якого Євросоюз може впливати на виконання Україною її зобов'язань за Угодою та в рамках перемовин про членство.

Не менш важливим фінансовим важелем можуть стати й кошти на відбудову зруйнованих об'єктів інфраструктури, зокрема в контексті Зеленого курсу ЄС (ЄЗК). Основна ідея ЄЗК – перетворення Європи на кліматично нейтральний континент до 2050 року.

Таким чином, успішний проєкт відбудови України – який, на думку лідерів ЄС, може зайняти до 10 років, є як фінансовим важелем впливу ЄС на Україну, так і ініціативою, що вимагає синергії всіх існуючих форматів і секторів.

Без виконання Угоди про асоціацію, зокрема у сфері захисту довкілля, важко говорити про кліматично нейтральну відбудову й зелену енергетику. Водночас, оскільки до відбудови, з великою ймовірністю, залучатимуть і приватні фонди, значну роль гратимуть інституційний клімат і прогрес сторін у перемовинах про членство, адже інвестори вважатимуть це ознакою передбачуваності та стабільності.

Варто зазначити, що на швидкість і успішність відбудови вплине й сталість та розширення форматів співпраці, які було створено під час війни. Значний потенціал має, зокрема, збереження автомобільних «доріг солідарності», а також ширше використання залізничного й річкового транспорту.

Отже, як і у воєнний час, післявоєнна співпраця Україна-ЄС характеризуватиметься синергією старих і нових форматів, структур і мереж, де Угода про асоціацію відіграватиме центральну роль.

Список використаних джерел:

1. Представництво України при Європейському Союзі Електронний ресурс. URL: <https://ukraine-eu.mfa.gov.ua/>.
2. Як повномасштабна війна змінила формати співпраці України та ЄС. Електронний ресурс. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/articles/2022/11/8/7150040/>

УДК: 349.42

Кадебська Елеонора,
к.е.н., доцент кафедри економіки та менеджменту,
Волинський інститут імені В'ячеслава Липинського
ПрАТ «ВНЗ «МАУП»,
м. Луцьк, Україна

Санакоев Дмитро,
старший викладач кафедри права,
Волинський інститут імені В'ячеслава Липинського
ПрАТ «ВНЗ «МАУП»,
м. Луцьк, Україна

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЇ СПІЛЬНОЇ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ЄС

Як пріоритети стратегії Спільної аграрної політики (САП) ЄС визнається продовольча безпека, розвиток органічного сільського господарства. Відповідно до пріоритетів САП ЄС країни-учасниці ЄС як суверенні держави, дотримуючись єдиної стратегії розвитку сільського господарства, можуть реалізовувати власну аграрну політику, але основні параметри політики повинні відповідати правилам політики інших країн.

Розглядаючи сільське господарство Європейського Союзу, слід зазначити, що переважно сільські райони припадає 57% території, там проживає приблизно 24% населення. Незважаючи на тенденцію до концентрації економічної активності у міських районах, у 2009 р. 17% валового внутрішнього продукту та 22% робочих місць припадає